

czomnikaj powedachu. Skrotkim, woni ne-
možachu wjerić, so jeno wo mału Kwilu
czinicz je. Woni fej myšlachu, so budže
Krystus, runje fajz druhy Szlowekojz, stajnje
we Snterczi wostacž, hewak nebychu tak za-
rowali, ale na to Horjestacžje s Wešelozju
czakali a so tehošameho troschtowali. Tak
so tež nam dže, dyž Boh Nesbožo na nas
dopusčeži, da su to smolom nasche prjenje
Myšlje, so dyrbinmy we nim tšjazy wostacž,
a so tu žana Nlada a Pomoz wjazy neje. My
šebi tu nedamy rycječ a spjewacž, so jeno je
wo Kwilu czinicz, a so so Boh boršy a ne-
nadžujzy se swojej Nladu a Pomozu wopo-
kaze. Tehodla smy my smolom malowjerni,
škoržimy a rješczimy: hacž my so tola,
fajz Pawol praji, teho Spytowanja we-
šelicž a kwalicz dyrbeli; niz jeno teje
pšchichodneje Pomozy dla, kiz nemože wobu-
kach wostacž, jeli so my jeno wjerimy, a so
teho Słowa dđeržimy; ale wošebnje tež te-
hodla, dokelž my šteho Kšchiza jara wješzje
šposnacž možemy, so my Bože Džjeczi smy.
Kajž my potom wjazy prajicž budžemy.

Tak je nasche Szenje jene troschtne Prje-
dowanje, niz jeno sa tych Wuczomnikow,
ale tež sawščitkich Kšcheszijanow. So by-
chu pšchi tym Słowczku Modicum (to je, po
małej Kwili) wukli, so wewšchjem Spyt-
owanju troschtowacž, a so jeno mału Kwil-
ku traje, potom pak šcha Srudnosž šajndže,
so šhubi, na tym Mješzi pak Troscht a We-
šelozž so namaka.

So bychmy tehodla tajki Troscht pšeknje
derje nawukli, zemy my njetk wot Kšchiza a
Gzerpenja rycječ. Ton Rosom ma sa to, dy
bychmy so Bohu lubili a won nas lubowat,
da by šchak šchitkemu Nesbožu wobarač a
nam nedač czerpicz. Dokelž pak tam a šem
šchitka Pšhecžiwnosž na nas czene, da šebi
myšli, Boh je cže šabył, aby je moj Nepsche-
czel, aby nerodži womne, hewak by mi šchak

pomhač a me tak hubenje lejžo a tšjazy ne-
wostajit. Pšhecžimo tajkim Myšlam, kiz
my wot Naturity mamy, dyrbinmy so šBožim
Słowom wobronicz, a niz po naschim
Sdacžu šudžicz, ale fajž nam Bože Słowo
predy rycži; pšchetož jeli so my bes Božeho
Słowa šudžimy, da je nasche Sšudženje
wopak, a my so šami šawedžemy.

Šchto praji pak to Słowo? Šprjenemu,
so tež niz Łošk swascheje Łowy nem o-
že Konz wsacž bes Božeje Wolje.
Łuk. 21. Šchtuž po tym Słowi nascheho
lubeho Kneša Krystusa šudži, ton šebi ne-
može potom hinač myšlicž, hacž tak: Je te-
mu tak, da tež nesamožetaj Gžert a Šwjet,
nech štaj tak možnaj, hacž zetaj, nicžo, haj
niz to najmensche na jenym Kšcheszijanuw
bes Božeje Wolje. Hišcže jene Pšchirunanje
ma ton Kneš Jesus wot tych Roblow. Je-
dyu Nobel je šchodny Ptak, a kniczom
wuzitny, a tola praji Krystus: So tež
niz Jedyn nepane na Semju bes wa-
šcheho nebeskeho Wotza Wolje.
Matth. 10, 31.

Necha da jedyn Kšcheszijan Krystusšej do
Woežow rez, so kže, da dyrbi won wjerić, so
je pšched Bohom jedyn Szlowek šjepšchi, dyž-
li wele Roblow; fajž Krystus šam na tym
Mješzi praji. Tehodla budže jich na šedžbu
wsacž a wobarnowacž, a woboje Gžertej a
Šwjetej niz tak wele Mozy wostajicž, so
byšhtaj šKšcheszijanow czinicz molaj, šchtož
byšhtaj žylaj. Gžinitaj pak jemu njeschto,
da Boh derje wo tym wje, a jeho Wola je
wješzje pšchi tym byla: hewak bychu so dyr-
beli teho wostajicž. To je to prjene. To šebi
derje mšerkuj, so by fej potom nemyšlit, dyž
so cži šlje dže, jako by cže Boh šabył, a jako
by so cži hinač šchlo, dy by so Boh na tebe
dopomnit; pšchetož won šchak na tebe špo-
mina, a tola pšchida, so so cži šlje dže.

Hišcže druha gropyšcha Myšl namaka